

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 2976/2019
12.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, др Илије Зиндовића, Бисерке Живановић и Јасминке Станојевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Суботин адвокат из ..., против туженог „Генерали осигурање Србија“ АДО Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 707/17 од 08.03.2019. године, у седници већа одржаној 12.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 707/17 од 08.03.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 707/17 од 08.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 6817/2016 од 23.11.2016. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца. Ставом другим изреке обавезан је тужени да исплати тужиоцу накнаду материјалне штете на име ПДВ-а за састав одштетног захтев у износу од 1.200,00 динара са законском затезном каматом почев од 05.07.2016. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 20.000,00 динара за законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 707/17 од 08.03.2019. године, ставом првим изреке, жалба туженог је усвојена и преиначена пресуда Основног суда у Новом Саду П 6817/2016 од 23.11.2016. године тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му, на на име накнаде материјалне штете на име ПДВ-а за састав одштетног захтева, исплати износ од 1.200,00 динара са законском затезном каматом од 05.07.2016. године до исплате и захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка, те је обавезан тужилац да исплати туженом износ од 7.500,00 динара на име трошкова првостепеног поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да исплати туженом износ од 15.800,00 динара на име трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбе члана 403. став 2. тачка 2. и члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 – у даљем тексту: ЗПП).

Према одредбама члана 404. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП, с обзиром да правни став заузет у побијаној одлуци о праву тужиоца на накнаду трошкова на име ПДВ-а на адвокатску услугу не одступа од правног става усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 05.07.2016. године, према којем странка коју је у успешно окончаној парници заступао адвокат обвезник пореза на додату вредност има право на накнаду трошкова на име ПДВ-а на адвокатску услугу, с тим да као доказ треба да приложи рачун о извршеним адвокатским услугама.

У конкретном случају не постоје ни други разлози предвиђени наведеном законском одредбом, због којих би требало дозволити одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП. Према члану 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда у поступку у спору мале вредности ревизија није дозвољена, па се због тога у овој врсти спора не примењује новелирана одредба члан 403. став 2. тачка 2. ЗПП о дозвољености ревизије у случају када је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака.

Имајући изложено у виду, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић